

Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde, "tekfir ve küfür" konularına nasıl baktığını açıklamış mıdır?

Risale-i Nur her konuda olduğu gibi, bu hususta da Ehl-i sünnet çizgisindedir.

Şimdi Haremeyn-i Şerîfeyne hükmeden Vehhâbîler ve meşhur, dehşetli dâhîlerden İbnü't-Teymiye ve İbnü'l-Kayyim-i Cevzî'nin pek acip ve cazibedar eserleri İstanbul'da çoktan beri hocaların eline geçmesiyle, hususan evliyalar aleyhinde ve bir derece bid'alara müsaadekâr meşreplerini kendilerine perde yapmak isteyen, bid'alara bulaşmış bir kısım hocalar, sizin, muhabbet-i Âl-i Beytten gelen ve şimdi izharı lâzım olmayan içtihadınızı vesile ederek hem sana, hem Nur şakirtlerine darbe vurabilirler. *Madem zemmetmemek ve tekfir etmemekte bir emr-i şer'î yok, fakat zemde ve tekfirden hüküm-ü şer'î var. Zem ve tekfir, eğer haksız olsa, büyük zararı var; eğer haklı ise, hiç hayır ve sevap yok. Çünkü tekfire ve zemme müstehak hadsizdir. Fakat zemmetmemek, tekfir etmemekte hiçbir hüküm-ü şer'î yok, hiç zararı da yok.*"

"İşte bu hakikat içindir ki, ehl-i hakikat, başta Eimme-i Erbaa ve Ehl-i Beytin Eimme-i İsnâ Aşer olarak Ehl-i Sünnet, mezkûr hakikate müstenid olan kanun-u kudsiyeyi kendilerine rehber edip, İslâmlar içinde o eski zaman fitnelerinden medar-ı bahis ve münakaşa etmeyi caiz görmemişler, menfaatsiz, zararı var demişler." (1)

Birisine kafir dememekte hiçbir risk ve tehlike bulunmuyor; ama birisine kafir demekte büyük bir risk ve tehlike bulunuyor.

"Herhangi bir kimse, din kardeşine 'Ey kafir!' derse, bu tekfir sebebiyle ikisinden biri muhakkak küfre döner. Eğer o kimse dediği gibi ise ne ala. Aksi takdirde sözü kendi aleyhine döner." (2)

"Tekfir sebebiyle ikisinden biri muhakkak küfre döner", ifadesinin manası "tekfirin günahı kendine döner" demektir, kendisi kafir olur demek değildir. Kendisi kafir olur sözü, dinden çıkar anlamında değil, o sözün günahı kendine döner anlamındadır. (3)

Birinin kötülüğünü ya da kafirliğini araştırmaya ve ona kafir ya da kötü demeye İslami bir emir bulunmuyor. Ama birisine kafir ya da kötü demenin şeriatında bir karşılığı ve hükmü bulunuyor. Şayet kafir dediğin kişi hakikatte mümin ise, o kafir ve kötü demenin büyük günahı ve vebali sana dönüyor. Şayet o kimse gerçekten kafir ise hiçbir hayır ve sevap kazanmıyorsun. Öyle ise tekfir ve zem konusunda neden gereksiz bir şekilde kendimizi riske atalım. Ehl-i sünnetin ve Risale-i Nur'un tekfir konusundaki bakışı bu şekildedir.

- Kafirlere kafir demenin hükmü?..

Sulh halinde olduğumuz ya da Müslümanların içinde yaşayan gayri müslimlere kafir denilmez ve denilmemelidir. Nitekim kör adama, hey kör demediğiniz gibi... Çünkü eziyettir. (bk. Nursi, Münazarat) Peygamber Efendimiz (asm) Müslümanların içinde yaşayan gayri müslimlere eziyet etmeyi yasaklamıştır:

"Kim zimmî olan birine eziyet ederse ben onun hasmı olurum."(4)

diyerek, İslamiyet'in tahkir ve eziyet dini olmadığını vurgulamıştır.

Kör bir adama kör demek bir nevi hakarettir, bir eziyettir ve bu üslup ile şayet İslamı tebliğ etme gibi bir niyet varsa, bunu hakaret ederek değil, seviyeli bir üslup ile yapmak Kur'an ve sünnetin gereğidir. **Çünkü:**

Allah Hz. Musa (as) ve Hz Harun (as) 'mı, Firavun'a gönderirken:

"Ona yumuşak söz söyleyin. Belki öğüt alır, yahut korkar." (Tâhâ, 20/44)

Yine Efendimiz (asm) için:

"(Resûlüm!) Sen, Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et!.." (Nahl, 16/125)

vaz etmektedir.

Allah'ın ayetlerini inkar eden ve Efendimiz (asm)'i yalanlayanlar için şöyle buyurulmaktadır:

"Şimdi sen onlara yumuşak davran ve güzel muamele et." (Hicr, 15/85)

"Sen yalnızca Allah'ın rahmeti sayesinde onlara yumuşak davrandın. Eğer katı yürekli biri olsaydın kesinlikle etrafından dağılıp gitmişlerdi." (Âl-i İmran, 3/159)

Bir müminde kabil-i tevil yüz tane küfür alameti olsa bir tane de sarih ve açık bir mümin alameti bulunsa, bu şahsın mümin olduğuna hükmedilir. Yüz tane mümin alameti olup bir tane tevile açık bir küfür sıfatı olan birisine kafir demek çok büyük bir günah ve risktir. Bu yüzden hiçbir sevabı ve faydası olmayan, ama riski ve günahı çok büyük olan tekfir yoluna sapmak, ancak ahmak Hariciler ve Neoselefilere gidebileceği bir yoldur.

İbn-i Teymiye gibi radikal ve dalalet ehli birisinin arkasından gitmek insanı ateşe götürür, ama Peygamber Efendimiz (asm)'in sünnetini ve ümmetin ortak aklını temsil eden Ehl-i sünnet yolundan gitmek hem selametli hem de cennete giden bir yoldur.

Dipnotlar:

(1) bk. [Emirdağ Lâhikası-I. \(152. Mektup\)](#)

(2) bk. *Müslim, 1/319.*

(3) bk. *Nevevi, Sahihi Müslim Şerhi, 2/51.*

(4) bk. *El-Münâvî, Feyzü'l-Kadîr: VI /19, hadis no: 8270.*